

Titel: Udrag fra »Ypperstepræsten« - »Tolderen« - »Synderinden«

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K11", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K11*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Anne Mette Hansen; Johnny Kondrup, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2006 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-yts-kom-shoot-yts-16.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K11

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

◀ I : Under overskriften »Fredags-Prædiken« nedfældede SK en fyldig disposition for denne tale i journaloptegnelsen NB7:14, dateret den 1. sept. 1848, med tilhørende marginaloptegnelser NB7:14.a-d. I hovedoptegnelsen angives først talens tema »Hvorledes Christus satte sig i vort Sted«, derpå en disposition for dens indhold og forløb: »1) en Lidende klager altid over, at Den, der vil trøste ham ikke sætter sig i hans Sted. Det kan hell. aldrig det ene Msk. [menneske] ganske gjøre i Forhold til det andet, der er en Grændse. Men Xstus [Kristus] gjorde det. Han var Gud og blev Msk., altsaa han satte sig i vort Sted. Og han satte sig paa enhver Maade i enhver Lidendes Sted. Er det Armod og Nød - ogsaa han var fattig. Er det Vanære o: s: v: - ogsaa han var foragtet. Er det Frygt for Døden - ogsaa han leed Døden. Er det Sorg over en Afdød - ogsaa han græd over Lazarus. Er det Veemod over Verdens Forvirring og Fordærvedhed - ogsaa han græd over Jerusalem. // 2) forsøgt i Alt. Han fristedes ligesom Du. Her er det lige saa, at Den, der fornemmer Fristelsen, siger: den Anden forstaaer ham ikke, sætter sig ikke i hans Sted. Men Christus satte sig i Dit Sted. Gjennemføres. // 3) dog uden Synd. I denne Henseende satte han sig ikke i Dit Sted. Dog i en ganske anden Forstand gjorde han det, Christi forsonende Død, han døde for Dig, leed i Dit Sted Syndens Straf«, SKS 21, 83f. De to første marginaloptegnelser knytter sig til pkt. 1 i dispositionen. 14.a lyder: »Han kan have Medlidenhed med vore Skrøbeligheder - thi han blev forsøgt [hårdt prøvet] i Alt i lige [på samme] Maade (dette er Betingelsen for Medlidenhed) og han maa have Medlidenhed med vore Skrøbeligheder, thi just for at kunne have Medlidenhed blev han efter sin egen frivillige Bestemmelse forsøgt i Alt i lige Maade«, s. 83m. Og 14.b: »Ja, Han ogsaa i een Forstand mere end satte sig i vort Sted; thi er det tungest naar man har været riig at blive fattig, naar man har været lykkelig at blive ulykkelig: en saadan Omvexling forsøgtes intet Msk i som den: at være Gud og at blive en ringe Tjener, fra Himlen at komme ned til Jorden«, s. 83m. Den tredje og fjerde marginaloptegnelse knytter sig til pkt. 3 i dispositionen. 14.c lyder: »3.) Han satte sig ganske i Dit Sted, blev forsøgt i alle Ting i lige Maade - dog uden Synd«, s. 84m. Og 14.d: »... Og naar den straffende Retfærdighed her i Verden ell. hisset i Dommen søger det Sted, hvor jeg Synder staaer med al min Skyld, med mine mange Synder: den træffer mig ikke; jeg staaer ikke mere paa det Sted, jeg har forladt det; der staaer en Anden i mit Sted paa mit Sted; jeg staaer frelst ved Siden af denne Anden, Ham, min Forsoner, der satte sig i mit Sted: hav Tak derfor Herre Jesus Christus. / Her antages Talen væsentlig at ende; og saa blot et Par Ord til Dem, der nu gaae til Alteret«, s. 84m.

I trykt udgave: Bind 11 side 249 linje 1